

ПРОТОКОЛ

№ 1274

гр. София, 30.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 15 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Николов

при участието на секретаря Рени Ив. Атанасова
и прокурора Г. П. Кюркч.

Сложи за разглеждане докладваното от Николай Николов Частно наказателно дело № 20221100200036 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА И МОЛИТЕЛ по настоящето дело Ч.М. Р. присъства в съдебна зала.

В съдебна зала се явява ПРЕВОДАЧЪТ Дж. Т. Т..

ПРЕВОДАЧЪТ Д.Т.: Владеа арабски и кюрдски език.

ОСЪДЕНИЯТ Ч.Р.: Съгласен съм да бъде назначен за преводач Дж. Т. Т..

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА Дж. Т. Т. за преводач от кюрдски на български език.

ПРЕДУПРЕДИ преводача за наказателната отговорност по чл.290, ал.2 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ Д.Т.: Обещавам да дам верен и безпристрастен превод.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че с писмо на САК за служебен защитник на осъдения е определен АДВОКАТ С. Г. Ф. от Адвокатска колегия – гр.София.

Непосредствено преди часа на днешното съдебно заседание е постъпила молба от адвокат Ф., с която същият моли делото да бъде отложено за друга дата, тъй като на 29.03.2022 година се чувствал зле, с грипоподобни симптоми – температура, болки в тялото и затова днес не може да се яви в съдебно

заседание. Щял да представи медицински документи в следващото съдебно заседание.

СЪДЪТ ЗАПИТВА осъдения желае ли защитник.

ОСЪДЕНИЙТ Ч.Р.: Не желая защитник, достатъчен ми е преводач.

В съдебно заседание присъства ПРОЦЕСУАЛНИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – гр.СОФИЯ инспектор М.М. – упълномощен да представлява началника на затвора със заповед № Л-349 от 18.10.2021 година.

ПРОКУРОРЪТ: С оглед заявеното от осъденото лице и съгласно разпоредбата на чл.439, ал.2 от НПК считам, че няма процесуална пречка да се даде ход на делото. Да се даде ход.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – гр.СОФИЯ:
На същото становище съм.

ОСЪДЕНИЙТ Ч.Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните, както и изричното заявено от осъдения, че не желае защитник, НАМИРА, че не са налице процесуални пречки ход на делото в днешното съдебно заседание да бъде даден.

Водим от горното

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОВЕРИ САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНИЯ въз основа на документи, приложени към затворническото досие на същия, съдържащи лични данни за лицето:

Ч.М. Р., ЕГН *****, иракски гражданин, осъждан, неженен, с начално образование, настоящ адрес: гр.София, ж.к.“****”, карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец № ****, която е издадена на 21.06.2016 и е била валидна до 08.06.2019 година.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на осъдения правата му в настоящето производство.

ОСЪДЕНИЯТ Ч.Р.: Разбирам правата си. Не желая защитник.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания за отводи.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ в настоящето производство.

Делото се докладва с прочитане на молбата на осъдения, с която моли, при наличие на предпоставките на института за условно-предсрочно освобождаване, съдът да постанови неговото условно-предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието му „Лишаване от свобода“.

ОСЪДЕНИЯТ Ч.Р.: Поддържам молбата. Разбирам за какво се провежда производството.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Оспорвам молбата като считам, че същата е процесуално допустима, но неоснователна, а доводите си за това ще изложи в ход по същество.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – гр.СОФИЯ: Представям и моля да приемете актуална справка за изтърпяното от осъдения към настоящия момент наказание „Лишаване от свобода“, както и неговия остатък.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат и приобщят така представените писмени доказателства, които са относими към предмета на делото.

ОСЪДЕНИЯТ Ч.Р.: Вие сте съдия – 2016-та година, 5-ти август ми е задържане, досега колко прави? Да се приеме.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, на основание чл.283 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени документи, включително и днес представената от инспектор М. справка.

НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – гр.СОФИЯ:

Становището на началника на затвора по отношение на молбата на осъденото лице е отрицателно. Налице е само първата предпоставка – изтърпяно повече от половината от наложеното наказание. По отношение на втората предпоставка – доказателства за неговото поправяне и превъзпитаване, становището на началника е, че към момента не са налични такива, от които да се направи обоснован извод за постигане на целите на чл.36 от НК, като основанията за това са подробно изложени в неговото становище и съпътстващите документи и са еднопосочни в това отношение. С оглед на изложеното ви моля да оставите молбата му без уважение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че така депозираната молба от осъденото лице Ч.М. Р., притежаващ хуманитарен статут към 2019 година, от София, е процесуално допустима, но не основателна. Мотивите ми за това са следните:

От така приложените писмени доказателства се установява, че осъденото лице търпи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от десет години при първоначално строг режим на изтърпяване, което наказание е наложено с присъда по НОХД № 5602 от 2017 година по описа на СГС, като на основание чл.23, ал.1 от НК на лицето е определено едно общо наказание измежду наказанията, наложени за престъпления по чл.339, ал.1 от НК, по чл.115, вр.чл.18, ал.1 от НК и по чл.339а от НК;

Към днешна дата лицето фактически е изтърпяло 5 години, 7 месеца и 23 дни, от работа 1 месец и 5 дни са зачетени или остатък за изтърпяване в размер на 4 години, 3 месеца и 2 дни. Видно от горното, макар и формално, е налице първата изискуема се от закона кумулативна предпоставка по чл.70 от НК, а именно лицето да е изтърпяло фактически не по-малко от една втора от така наложеното наказание.

От друга страна, от приобщения към делото доклад е видно, че през периода на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ за времето от

20.01.2021 година до 30.12.2021 година осъденото лице е положило труд едва в размер на 18 дни. Очевидно липсва трайно положително отношение към труда, каквото поведение е предпоставка за условно-предсрочно освобождаване и се изисква съгласно Постановление № 7 от 1975 година на Пленума на ОСНК.

За периода от 25.05.2017 година до 01.02.2018 година Ч.Р. е бил настанен в постоянно заключено помещение, без право на участие в колективни мероприятия поради характера и тежестта на извършеното от него престъпление, през който период очевидно не е протичал и корекционен процес.

Осъденото лице не е награждаван, но същият е наказван общо 4 пъти, като към момента така наложените наказания са погасени по давност, но същите характеризират личността на дееца като такава с по-висока степен на обществена опасност. Доказателство за това е, че при оценка на правонарушението е констатиран среден риск от 71 точки, като рискът от вреди за обществото е във високите стойности.

Следва да се има предвид, че съгласно утвърдената скала за оценка на риска то рискът от рецидив, определен по отношение на Р., е в близост до границата на високите стойности, което изисква един задълбочен и продължителен корекционен процес. В тази насока следва да се отбележи, че осъденият владее български език, поради което не е имало обективна пречка за протичане на нормален корекционен процес.

От обективна гледна точка обаче относително малкият престой в пенитенциарното заведение е недостатъчен за постигане на положителни резултати в корекционната работа, тъй като лицето е осъдено за извършени няколко тежки умишлени престъпления.

От анализа на представените данни може да се направи изводът, че Ч.Р. по време на престоя си в пенитенциарното заведение е обективирал такова поведение, което изисква и налага продължаване на корекционния процес поради наличието на ясно изразени дефицити в определените зони, а именно отношение към правонарушението, образование и обучение, начин на живот и обкръжение, междуличности проблеми и умения за мислене.

От така отразените обстоятелства в доклада, изготвен от затворническата администрация, е видно, че осъденото лице влиза често в конфликти с другите лишени от свобода, поради което намирам, че спрямо лицето не е постигнат целения процес на ресоциализация и очевидно същият не е готов за интегриране в обществото.

Не на последно място следва да се има предвид, че към момента Р. се счита за незаконно пребиваващ на територията на Република България съгласно Закона за убежището и бежанците, тъй като хуманитарният му статут на чужденец е изтекъл на 08.06.2019 година. Именно поради горното спрямо него не би могло да се приложат мерки на пробационен надзор и контрол над поведението на осъдения.

Видно от горното в хода на настоящето производство не са събрани данни, които да водят до извода за трайна позитивна промяна в поведението на осъденото лице и намирам, че не са изпълнени предпоставките за условно-предсрочно освобождаване, поради което моля така депозираната молба от осъденото лице да бъде оставена без уважение.

ОСЪДЕНИЙТ Ч.Р.: Искам да казвам, шест години прокуратурата и централния затвор правят каквото искат с мене, аз мълча, почти шест години да кажем. Тормоз, гаврене, номера, много неща, всичко ми е ясно откъде идва. Сега значи ние наистина сме говорили с много позиции от Европа, много други страни, почва да излиза явно истината наяве защо съм в затвора в България. Това е просто. Тази група, която ме вкара вътре в затвора, няма да ме оставят на мира. Някои от тях още са на високо ниво, някой не е в държавата вече. Новата власт знае за тия работи. Аз ще покажа само това. Г-н съдия, вие ще се занимавате ли с техни глупости или просто давате истински права на мене, който търпях много неща и да не продължава това нещо, защото наистина, сега оттука тръгвам ли за централния затвор наистина един по един по закон начин ще искаме, дали е в Америка в съда, дали е в Холандия да бъда или откъде да бъда. Абсолютно не искам никой да казва „Ч. е агресивен, Ч. е лош“. Ч. 15 години живее в България, само храни български народ. Защо не бях лош тогава? Като хранех полицаи защо не бях лош тогава? Като ме рекетираха защо не бях лош тогава? Като мълчех защо не бях

лош тогава? Сега вкараха ме вътре в затвора, правят каквото искат с мене, бе човек. Абсолютно правят. Такива хора правят тия неща срещу мене, отвънка дори няма да го поздравявам, защото той много назад живее, бе човек. Той живее на на 90-те години, живее на 80-те години. Това, което казвам на вас, знаеш ли защо казвам? Надявах се един път в съда прокурорът поне, прокуратурата поне малко да се срамуват кога ме гледат с мене, какво правиха с мене. Просто малко, е това искам. Знаеш ли аз какво казах в централния затвор? Помагам като преводач, помагам на чужденците, на българите, на полицаите помагам, си имам майтап с тях. След всичко това, което правиха срещу мене, аз имам майтап с тях. И сега в момента просто искам това да е край и съм казал на тях „Ако искате аз да излизам навънка, аз нямам нужда от България да излизам навънка, ако България няма нужда от мене, аз нямам нужда“. Аз съм казал на тях „Аз винаги навънка, носил съм пари на тая държава, не съм вредил на тая държава нищо“. Един човек да идва публично да казва „Ч. вреди на държавата така“. Аз не искам дълбоко да влизам на това нещо какво съм правил, но сега в момента им казвам на тях „Ако излезем навънка, ако имате нужда от мене в затвора аз ще дойда отвънка, ще превеждам и ще помагам“. Но това е вече срам. Семейството ми казаха „Ще ти наемеме“, наемаха семейството, сега без семейство останах дори, без пари останах дори, но няма проблем, пари се изкарват. Но таво не може мойта майка пет години и осем месеца да реве за мене, не може по тоя начин близки хора, които познават мене – и българин, и от нашата, всички мислят какво става, аз какво съм правил, бе човек? Не съм това, което те ме обвиняват. И затова просто казвам последна дума – наистина гледай нещата и не вярвай на лъжи, на клеветата, на ненормални неща. Това е ненормалното по тоя начин да говорят. Шест години, шест години. Аз петнайсе години живея в България, един път не влиза в районното. Къде 2010 година кога ми дойдоха, взимаха ме, някакъв човек искал да убива някой човек, хващат мене в къщи, след 20 дена ме пускат. Сега още говорят за това, там дадох 30 000 лева.

Това исках да кажа, просто наистина шест години живота ми.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА последна дума на осъдения.

ОСЪДЕНИЙТ Ч.Р.: Желая от съда наистина да се гледа това нещо, това всичко, което се случва с мене. Нервите ми не издържат нормално, аз трябва да се ядосвам на такива неща, но не съм такъв човек, много хора знаят в затвора. Аз даже само помагам на хората, но писна ми от това нещо, това се събира близо шест години.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

НАСТОЯЩИЯТ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, след съвещание и след като взе предвид изложените в молбата на осъдения доводи, становището по същата на страните в днешното съдебно заседание, НАМИРА за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по чл.437 и следващите от НПК. Същото е образувано по молба на осъдения Ч.М. Р., с която същият моли, при наличието на предпоставките на чл.70 от НК, съдът да постанови условно предсрочно освобождаване от остатъка на наказанието „Лишаване от свобода“, което същият към настоящия момент търпи.

Видно от документите по делото Ч.М. Р. е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 5602 от 2017 година по описа на СГС на десет години лишаване от свобода за престъпление по чл.115 от НК.

Съдът, видно от днес представената справка от инспектор М., касаеща изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“ от осъдения, както и неговия остатък, констатира, че към днешна дата – 30.03.2022 година, осъденият Р. фактически е изтърпял 5 години, 7 месеца и 23 дни, от работа 1 месец и 5 дни или всичко 5 години, 8 месеца и 28 дни. Остатъкът към днешна дата, който осъденият Р. следва да търпи, възлиза на 4 години, 3 месеца и 2 дни.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна обстойно с документите по делото и след като извърши цялостен анализ на същите, констатира, че към днешна дата осъденият Р. е изтърпял повече от половината от наказанието „Лишаване от свобода“, изискуемо съгласно чл.70, ал.1, т.1 от НК.

Въпреки това съдът не намира, че са налице изцяло предпоставките на

чл.70, ал.1 от НК, за да постанови условно предсрочно освобождаване, тъй като към настоящия момент документите, които са приложени по делото, установяващи актуалното поведение на осъдения в пенитенциарното заведение, не дават възможност съдът да направи единствения и категоричен извод, че към настоящия момент Р. реално се е поправил.

В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи, че за да се направи категоричен извод във връзка с поправянето и превъзпитанието на осъдения, то следва да се установи по несъмнен и категоричен начин, че в неговото съзнание и поведение е настъпила такава промяна, която да обоснове единствения извод, че същият реално се е поправил и то до степен, която да води до отпадане на всички обстоятелства, респективно причини, довели до извършване на противоправното поведение, за което лицето е осъдено.

Видно от доклада на инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ при Затвора – гр.София, актуалната оценка на риск от рецидив при осъдения е 71 точки – средни към високи стойности, като тази оценка все още не е променена спрямо първоначалната такава.

На следващо място съдът констатира, видно от приложените по делото заповеди, че в периода 2018-2020 година на лишения от свобода са му налагани дисциплинарни наказания. Макар че към настоящия момент от последното наказание да е изминала повече от една година, настоящият съдебен състав намира, че следва да отчете това обстоятелство във връзка с поведението на осъдения в пенитенциарното заведение.

В тази връзка съдът следва и да посочи, че по делото липсват документи, установяващи осъденият Р. да е награждаван за добро процесуално поведение в затворническото заведение.

На следващо място, в доклада на инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ са индивидуализирани дефицитните зони в съзнанието и поведението на осъдения, по които дефицитни зони следва да се продължи работа от затворническата администрация във връзка с положителна промяна поведението на осъденото лице.

Тези дефицитни зони в профила на оценката на риск от рецидив и вреди при осъдения се изразяват в следните насоки:

Осъденият не признавал вина за правонарушението и не желал да осъзнае сериозността на инкриминираното си поведение. Склонен бил към безразсъдно и рисково поведение, имал е конфликти с други лишени от свобода по време на престоя му в пенитенциарното заведение. Бил е с нисък праг на фрустрация, както и не разпознавал в цялост проблемите си. Не винаги намирал адекватно и законосъобразно решение за тях. Бил е импулсивен, както и с дискриминационни нагласи към българите.

Към момента на изготвяне на доклада инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ е констатирал, че при лишения от свобода Р. рискът от сериозни вреди за обществото е висок и с оглед всички дефицитни зони и оценките за риск то следвало да продължи да се работи по отношение на осъдения Р., за да бъде реализирана в цялост прогресивната система при изпълнение на наказанието, тоест, според инспектора „Социална дейност и възпитателна работа“ корекционната работа с Р. трябва да продължи до постигане целите на чл.36 от НК.

Отрицателно становище за предсрочно условно освобождаване по отношение на Р. е дал и началникът на Затвора – гр.София.

Съдът е длъжен и да отчете, с оглед цялостната преценка на поведението на осъдения в пенитенциарното заведение и обстоятелството, че със заповед № 299 от 10.09.2021 година на началника на Затвора – гр.София на осъдения е била възложена работа като преводач, като изрично се посочва в същата, че последният отказал да съдейства на администрацията на затвора относно извършването на превод на чужди граждани.

Така демонстрираното от осъдения в пенитенциарното заведение поведение, както и при тази оценка на риск и данните за дефицитите в съзнанието и поведението на Ч.М. Р., с които съдът е длъжен да се съобрази съгласно разпоредбата на чл.439а, ал.2 от НПК, то съдът приема, че все още при осъдения не е приключил процесът му за ресоциализация към спазване на обществените норми за поведение, необходими за интеграцията му в обществото.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че молбата на осъдения Ч.М. Р. за постановяване на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата му част от наказанието „Лишаване от свобода“ следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Ч.М. Р. с ЕГН ***** за условно-предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от десет години, наложено му по присъда по НОХД № 5602 от 2017 година по описа на СГС.

Определението на съда подлежи на обжалване и протестиране в седмодневен срок от днес пред САС.

Затворническото досие, след влизане в сила на съдебния акт, да бъде върнато на затворническата администрация.

ОСЪДЕНИЙТ Ч.Р.: Не желая превод на протокола и на определението на кюрдски език.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача Д.Т. в размер на 60 лева, платими от бюджета на съда, за които да се издаде РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:50 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____